

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ	1/2 τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκείτου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΗΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροδὴν διηγήτορον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5

τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ὁ βασιλικὸς λόγος τῆς Ρωμου-
νίας καὶ αἱ ἐν τῇ ἰταλικῇ βουλῇ ἐπίσημοι
δηλώσεις).—Ἡ φιλοπατρία τῶν Κυπρίων
(Καὶ ὁ ποιητὴς Μανουσῆας).—Ἡπειρος.
—Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. —Τὰ ἐν Κρήτῃ.
—Ἑθνικὴ ἀγαθοεργία. —Τὰ ἐν Ἑλλάδι.
—Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 23 Νοεμβρίου 1905

Ἡ παρελθούσα ἐβδομάς ἔφερεν ἡμῖν διὰ
τῶν παλμῶν τοῦ ἡλεκτροφόρου τμήματος
δύο ὥρας φιλοφρονήσεως, τὴν μὲν ἐκ Ρωμου-
νίας, τὴν δὲ ἐξ Ἰταλίας, μεστὰς ἀδελφικῶν
τρυφερότητων, δὲ εἰπεῖν, καὶ πλήρεις πο-
λιτικῆς συνέσεως.

Οἱ Ρωμῶνες προαναγγέλλουσιν ἡμῖν, ὅτι
εἶναι ἔτοιμοι νὰ ριφῶσι τὰ ραγιαῖα! ἀλα-
λάζοντες εἰς τὰς ἀγκάλας ἡμῶν, ἀρκεῖ μόνον
νὰ γίνωμεν φιλάνθρωποι, περισσώτερον
ἡμεροὶ καὶ ὀλιγώτερον αἰμοδιφείας, νὰ παύ-
σωμεν τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἀπάνθρωπον κατα-
δίωξιν περὶ τῶν ἐκ τῆς βίας εἶναι ἀδύ-
νατον νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς ὑπερηφάνους φυλὰς
τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἰδίου ἐθνισμοῦ.

Τοὺς φιλόφρονες τούτους λόγους ἔθηκεν
ὁ κ. Καντακουζηνὸς εἰς τὸ στόμα τοῦ βασι-
λέως Καρόλου!

Οἱ Ἰταλοί, οἱ ἄλλοι οὗτοι τρυφεροὶ ἀδελ-
φοί, διὰ τοῦ στόματος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
ἐξωτερικῶν ἀνῆγγεσαν ἡμῖν, ἐπὶ τῇ ἐπερω-
τήσει τοῦ φιλέλληρος βουλευτοῦ Γκάλλη, ὅτι
οὕτω καιρὸς νὰ ἀντικατασταθῶσι τὰ διεθνή
στρατεύματα ἐν Κρήτῃ διὰ στρατοῦ τῆς
Ἑλλάδος.

Ἐκεῖνοι οἱ ἀδελφοὶ οἱ πέραν τοῦ Δουνάβεως
ζητοῦσι νὰ παραδώσωμεν αὐτοῖς τὴν Μακε-
δονίαν· οὗτοι οἱ ἀδελφοὶ οἱ πέραν τῆς Ἀδρια-
τικῆς ἐμποδίζουσιν ἡμᾶς νὰ ἀναλάβωμεν τὴν
Κρήτην.

Οὕτω ἡ ἑλληνολατινικὴ ὁμογένεια διχά-
ζεται καὶ πάλιν καὶ φαίνεται ὡσεὶ ἔτοιμος
νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ὡς εἰς αἰὶ ἀπεσβεσμένην
νομισθεῖσαν πάλιν τῆς Ρώμης κατὰ τῆς Ἑλ-
λάδος, τῆς Βενετίας καὶ τῆς ἄλλης Φραγκίας
κατὰ τοῦ Βυζαντίου, ἂν εἰς τὴν ἑλληνολατι-
νικὴν οἰκογένειαν περιλάβωμεν τὸν ὡς λατινι-
κὸν αὐτοδράστην ὄχλον τῆς Δακίας, τὸ
πανστερικὸν τοῦτο σύμφυτον Δακῶν, Ἀδά-
ρων, Σκυθῶν, Οὐγγρων, Βουλγάρων, Πετσε-
νέγων καὶ πολλῶν ἄλλων, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθ-
μὸς, φυλετικῶν στοιχείων.

Εἰς ἀμφοτέρους ἡ συνειδήσις τῆς ἰσχύος
ἐμπνέει τὸ ψεῦδος, ὡσεὶ εἶναι πεπρωμένον ἐν
τῇ γῇ τὴν ταύτη σφαῖρα ποτὲ ἢ σπανιώτατα
ἡ δύναμις νὰ μὴ ἀντιπροσωπεύῃ, ἄλλο ἢ τὴν
κτηνώδη βίαν καὶ νὰ μὴ συμβαδίζῃ ποτὲ μὲ
τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν ἀλήθειαν τὸν δίκαιον.

Ὅτε αἱ ἀγανιῶδες καὶ πολιτικῶς προο-
ρατικώταται προσπάθειαι τοῦ Βασιλέως Κα-
ρόλου νὰ συμπήξῃ εἰς στρατὸν μάχιμον τὸν
εἰλωτεύοντα ἀγροτικὸν ὄχλον τῆς Μολδοβλα-
χίας, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀπὸ στιγμῆς εἰς
στιγμὴν κινδυνεύουσαν αὐτοπαρξίαν τῶν ἐνω-
θειῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν του παριστρίων ἡγε-
μονιῶν ἐκ τῶν συμπεριζόντων αὐτὰς ὄγκων
ἀπὸ δυσμῶν τε καὶ ἀνατολῶν καὶ βορρᾶ καὶ
νότον τοῦ σλαβισμοῦ καὶ μαγυαρισμοῦ, ὅτε
αἱ συνετάται αὐταὶ προσπάθειαι ἐστέθη-
σαν ὑπὸ τινος ἐπιτυχίας, ἡ ἀναπτυχθεῖσα πλη-
θώρα τῶν εἰκαζόμενων δυνάμεων τοῦ νεοεὐ-
κτου παρὰ τὸν Δουνάβιν βασιλείου ἐξήμε-
ν αὐτὸ τοῦτο τοῦς Ρωμῶνους πολιτικούς, ὡς
ἐκμαίνει τοὺς ὀφειλομένους ἢ αἰφνιδία εὐημε-
ρία, καὶ πρὸ αὐτῶν ὡς ὑπὸ τῆς θείας Ἀτῆς
τετυφλωμένων ὁράματα εἶναι τὰ ἀλλότρια,
πάντα δὲ φαίνονται οἰκτεῖα, τῷ ἑαυτῶν ζῆφῳ
εὐάλωτα, ἄπνοα καὶ ὀνησιμαῖα, ἄνευ δεσπό-
την, ἀφύλκτα, ἔτοιμα νὰ συλληφθῶσιν εἰς
τὴν σιδηρὰν τῆς βίας ἀρπάγην.

Οὕτω οἰστηλατούμενοι οἱ Ρωμῶνες ὑ-
βρίζουσι λαόν, οὗ χωρὶς νὰ εἰμεθα προφῆται
βλέπομεν ἐναργῶς, ὅτι θὰ ζητήσωσι ποτε τὴν
ἀρωγὴν χάριν τῆς ὑπάρξεώς των αὐτῆς· οὕτω
ἀποτυφλούμενοι ἀτιμάζουσι τὴν μετὰ τινος
αἰγλή, ἣν ὁ λαὸς οὗτος ἀπυδεῖ ἀπατηλὴν
νὰ ἀποδείξῃ, ἀρξαμένην τὸ πρῶτον νῦν ἱστο-
ρίαν των, ζητοῦντες, ὅτι αὐτοῖς δὲν ἀνῆκει
καὶ διὰ μέσων, ἅτινα ἀποκρούει καὶ ἡ αἰδὼς
καὶ ἡ εὐθύτης.

Διότι δυοῖν ἡμέτερον πότε ὁ βασιλεὺς Κά-
ρολος ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, ὅτε πειθόμενος εἰς
τὴν μυστικὴν ἐκθεσιν τοῦ Χάρει κατήργει
τὰς ἐπιχορηγίας πρὸς τὰ ἀνύπαρκτα ρωμου-
νικὰ ἐν Μακεδονίᾳ σχολεῖα ὡς ματαιοτάτην
προσπάθειαν ἣ νῦν, ὅτε ἐπιρρίπτει εἰς τὴν
Ἑλλάδα ἀπανθρώπου καταδιώξεις κατὰ στοι-
χείου, ὅπερ χθὲς ἐπὶ αὐτὸς οὗτος ἐκέρυττεν
ἀνύπαρκτον; Ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν παρι-
στάμεθα αὐτόπαι μάρτυρες ἐνεργειῶν κακοη-
θεστάτων, αὐτοχρημα ἀτίμων, συκοφαντιῶν
κατὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Τούρκους, δωρο-
δοκιῶν πρὸς τὰ ἐπενειδίστως διεφθαρμένα ὄρ-
γανα τῆς τουρκικῆς διοικήσεως, ὅπως κατα-
πιέζωσι μυριοτρόπως τοὺς Ἕλληνας· ἀπὸ
τεσσαράκοντα ἐτῶν βλέπομεν ἀλυσίδετους
τοὺς προὔχοντας τῶν ἐλληνοβλαχικῶν κοινο-
τήτων Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου συρμένους,
πολλάκις δὲ καὶ τηχομένους εἰς τὰς ἀνελίους
εἰρκτὰς τῶν Ἰωαννίνων, τοῦ Μοναστηρίου, τῆς
Θεσσαλονίκης, ἀληθεῖς ἡρωικοὺς τοῦ Ἑλληνι-
σμοῦ μάρτυρας ἀναδιδάσκοντες ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ τοῦ μαρτυρίου διὰ χειρῶν μὲν Τούρ-
κων, ἀλλὰ διὰ ρωμουνικῶν ἐισηγήσεων· ἀπὸ
τεσσαράκοντα ἐτῶν γινόμεθα αὐτόπαι τῶν
ποικίλων ραδιοσυρτίων, ὑποσχέσεων, δωροδο-
κιῶν, ἀπειλῶν, ἐκβιασμῶν, δι' ὧν σπείρεται
ἡ διχόνοια, ἵνα θερσιθῇ ὁ ἀλληλοσπαράγμος
τῶν μελῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας,
τῶν κατοικῶν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου καὶ
πάντα ταῦτα ἵνα ἀναγνωρισθῇ νέος ἄγνωστος
ἐθνικὸς δαίμων, οἰκὸν ἐν ὧμασι πέραν τοῦ
Δουνάβεως κειμένους. Καὶ πρὸς τὴν τῶν
ἐλληνικῶν κυβερνήσεων πρέπει νὰ ἐξαρθῇ, ὅτι
οὐδεμία αὐτῶν ἔθηκεν ἐν τῷ στόματι τοῦ
βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τὴν πικράν, ἀλλ'
αὐστηράν ἀλήθειαν, ὅτι οἱ διωγμοὶ τῶν Ρω-
μῶνων καὶ αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ
Ἑλλήνων εἶναι ἀπαραίτητοι ἐγχεύματα κακοῦ
Νῦν ὑβρίζομεθα ἡμεῖς, διότι οἱ Ἑλληνοβλα-
χοὶ τῆς Μακεδονίας δὲν θέλουσι νὰ ἀρνηθῶσι
τὴν ἱστορίαν των, τὰς παραδόσεις των, τὴν
καταγωγήν των· νῦν προπαλαιζομεθα, διότι
δὲν θέλομεν νὰ ἀποβάλωμεν ἀπὸ τοῦ ἑλλη-
νικοῦ οἴκου ἐκείνους, οἵτινες σταυροῦνται ὑπὲρ
τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ἐκείνους, οἵτινες
κατηγγάσαν τὰς μετόπισι τοῦ οἴκου τούτου
διὰ τῶν μαρτυρικῶν των αἱμάτων, διὰ τῆς
λαμπρόδος τοῦ πνεύματός των, διὰ τῶν ἀ-
παραμύλων πολιτιστικῶν πράξεων των!

Ἀλλ' ὡς μέχοι τοῦ νῦν αἱ ἀνῆλθοι πρά-
ξεις τῶν Ρωμῶνων ἀταράχους εὗρον ἡμᾶς ἐν
τῇ συναισθησὶ τῶν ἡμετέρων δικαίων, οὕτω
καὶ νῦν οἱ ὑδριστικοὶ τῶν λόγων δὲν πρέπει νὰ
κλονίσωσιν ἡμᾶς ἐν τῇ ὑπερηφάνῳ ἀπαθείᾳ.
Ἄν διὰ βασιλικῶν λόγων πρόκηται νὰ κη-
ρυχθῇ ἡ ἐναρξὶς τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς, ἡ
σιωπὴ εἶναι ἡ πρέπουσα ἀπόκρισις εἰς τὴν
πρωτοφανῇ ἀγροικὴν διαγωγήν τῆς Ρωμουνίας.

Ἀλλ' οἱ Ἰταλοί;
ὦ! δὲν πρέπει νὰ ἀδικήσωμεν τὸν λαόν
τῆς Ἰταλίας. Ἀγνοεῖ οὗτος εἰσέτι, ὅτι οἱ
πενέστατοι πληθυσμοὶ τῆς Σικελίας καὶ τῆς
κάτω Ἰταλίας ἐκμυζῶνται δι' ἀπνευστάτης
φορολογίας, ὅπως τὰ πλοῖα τοῦ πολεμικοῦ
στόλου τοῦ ἀδελφοῦ γένους μένωσιν ἐν τοῖς
κρητικαῖς ὕδασι ὡς ἀπαίσιαι κέρβεροι μὴ
τύχῃ καὶ εἰσελθῇ εἰς τὴν νῆσον τοῦ Μίνως
ἡ ἑλληνικὴ ἐλευθερία! Ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ—καὶ
εἰμεθα περὶ τοῦτο πεβαιοτάτοι—ὁ καιρὸς,
καθ' ὃν θὰ μάθῃ τοῦτο ὁ λαὸς τῆς Ἰταλίας·
θὰ ἔλθῃ καιρὸς, καθ' ὃν ἡ φωνὴ τοῦ Γκάλλη,
ἀσθενὴς σήμερον, θὰ φέρῃ πολὺ μακρὰν τὴν
ἡγῶν τοῦ συντριβόμενου στέμματος τῆς Σα-
βοίας, ὅπερ δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν δόξαν, ὅτι
ἦν ὡσεὶ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ θέλει νὰ βαπτισθῇ
εἰς τὸ αἶμα λαῶν τυραννομένων καὶ προ-

λάθῃ τὸ χρῶμα, ἐν ᾧ ἀντικατοπτρίζεται ἡ
ἀρπαγὴ καὶ ἐξ οὗ αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου τῆς
ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου ἐκσπῶσιν ὡς τελευ-
ταίαν ἀναλαμπὴν τὴν μαύρην κηλίδαν τῆς
καταισχύνῃς! Εἶδον καὶ βλέπουσιν οἱ Ἕλ-
ληνες καὶ ἄλλα στερεώτερα φαινόμενα στέμ-
ματα οὕτω καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους συν-
τριβόμενα καὶ ἀκούουσι τοὺς ὀλοφυρμούς τῆς
εἰς τὴν ἄβυσσον ἀνεπιστρεπτὴ κρημνιζομένης
ἀδικίας!

Ἡ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΜΑΝΟΥΣΕΑΣ

Τὰς ἐν ἄλλῃ στήλῃ ἀναγραφόμενας εἰσφορὰς ὑπὲρ
τοῦ ἐθνικοῦ στόλου τῆς Κοινότητος Ἀκανθοῦ καὶ
τῶν ἄλλων κυπριακῶν κομποπόλων οἱ πρόδρομοι τῆς
Ἀκανθοῦ συνάδουσιν διὰ τῆς ἐπομένης ἐξαπαρξί-
στου παρὰ παντός Ἑλληνας ἐπιστολῆς.

ΕΝ ΑΚΑΝΘΟΙ τῆς ἐπομένης Ἀρμοχώστου
τῇ 9ῃ Ὀκτωβρίου 1905.

Ἐξοχότατε κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργέ
τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάζωμεν Ὑμῖν
μέσω τοῦ κ. Σπύρου Μανουσῆα τὸ ποσὸν τῶν λι-
πῶν ἀγγλικῶν 151.17.0 Ἀκανθοῦς, 24.9.0 Κα-
λογραίας, 21.9.1 Φλωμοῦδιου, 98.2.1 Ἀγίου
Ἀμβροσίου, 18.16.0 Δαυ οἶ. προῖον τῆς ἰκομή-
του ἐθνικῆς ἐργασίας τοῦ ἐμπνευσμένου ποιητοῦ τοῦ
Ἑθνικοῦ Στόλου καὶ τῆς ἀδιαπτώτου φιλοπατρίας
τῶν συγχωριτῶν ἡμῶν. ὅπως διαθέσῃτε τοῦτο ὑπὲρ
τοῦ ταμείου τοῦ Στόλου.

Δὲν νομίζομεν, κ. Ὑπουργέ, ὅτι διὰ τῆς προ-
φορᾶς ἡμῶν ταύτης συμβάλλομεν σπουδαίως εἰς τὸν
ὀλικὸν σκοπὸν τῆς ναυτικῆς παρασκευῆς τῆς Πατρί-
δος, οὐχ ἥττον ὅμως δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν,
ὅτι αἱ μικραὶ ἡμῶν κομποπόλεις, αἵτινες καὶ κατὰ
τὸν τελευταῖον ἔτιχον πόλεμον προσήνεγκον καὶ ἐκ
τοῦ αἵματος τῶν τέκνων των, διὰ τῆς ὡς ἂν χο-
ρηγίας των συμμετέχουσι ὡς οἶδ' ἐμπράκτως
καὶ ὁσονδύνανται πλείοτερον τῆς ἐπιβαλλομένης ὑπὲρ
τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, συμβολῇ. Καὶ ἐν τῇ συμ-
τοχῇ ταύτῃ αἰσθανόμεθα ἀληθῆ ὑπερηφάνειαν, ὅτι
ἐνισχύομεν ἐν τῷ μέτρῳ ἡμῶν τὰς ναυτικὰς τοῦ ἡ-
μετέρου Βασιλείου δυνάμεις, αἵτινες πάντοτε διὰ
μέσου τῶν αἰώνων ὑπῆρχαν τὸ προσφορώτερον μέ-
σον τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τὸ κάλλιστον ὄργανον
τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου.

Τρέφομεν τὴν πεποιθῆσιν, κ. Ὑπουργέ, ὅτι, δ-
ταν τὸ ἔθνος ἐμπούσθῃ τελείως καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ
τμήματα τῆς ἰναγκίας ἀλληλεγγύης καὶ ἐξεγερθῇ
παρασκευαζόμενον καὶ ἀμυνόμενον ὑπὲρ τῶν πατρίων
καὶ κατὰ παντὸς ἔχθρου, ἐν τέλει θ' ἰναβίωσῃ πο-
λιτικῶς καὶ θὰ ἐπανεῖρῃ τὴν παλαιὰν δόξαν καὶ
τὴν ἀρχαίαν δόξαν, συνεχίζον τὸν ὡραῖον αὐτοῦ
ἱστορικὸν προορισμόν. Ἡμεῖς ἐδῶ ζῶντες ἐπὶ μιᾶς
δριμυτῆς γωνίας τῆς Κύπρου, μακρὰν παντὸς κέντρου,
δὲν ἀπεκρίνομεν ἐγκαλεῖντες εἰς τὰς ψυχὰς μας τὴν
ἐθνικὴν προσδοκίαν οὐδ' ἐκούρασθῃμεν κρατοῦντες
τὸ ἔθνην ἀβύσσον διὰ μέσου τῶν χρόνων μαύ-
ρης δουλείας. Οὐτε οἱ διωγμοὶ καὶ καταπίσεις,
οὐτε αἱ σαγήναι καὶ αἱ ὑποσχέσεις ἐκλόνισαν ἢ ἐπη-
ρέασαν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην
καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν ιδεάν τῆς ποτὲ τῆς ἐλευ-
θερίας μας.

Καὶ σήμερον, ὅποτε ὁ ἀκούρατος αὐτὸς ψάλλης
τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων, διὰ τῶν φλογερῶν αὐτοῦ στι-
χῶν καὶ τῆς μάγου ὠδῆς τοῦ ἀναταράσσῃ τὰς καρ-
δίας καὶ πυρπολεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, νομίζομεν, ὅτι
τελοῦμεν τὰ προσόρτια τῶν ἐλευθερίων καὶ ἐκλαμ-
βάνομεν τὸν λεβέντην ποιητὴν ὡς τὸν χαροπαῖον
ἄγγελον, ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν διὰ νὰ
ἀναγγεῖλῃ, ὅτι μετ' ὀλίγων φθάσει τὸ ὀρηγοῦν
τῶν κυπριακῶν θρύλων, ὅπως καὶ πάλιν ἀνιδρύσῃ
τὸν λαμπρὸν θρόνον τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν βασι-
λείων τῆς Νήσου μας.

Θεοροῦμεν ἐπίσης καθῆκον ἡμῶν νὰ ἐξάσωμεν
τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν τοῦ ποιητοῦ, ὅστις οὐ
μόνον συλλέγε χροῖματα, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς καὶ καρ-
δίας ἐλληνικὰς, σκορπίζων παντοῦ ἀφθονώτατον τὸν
ἐνθουσιασμόν, ἐμβαπτίζων τοὺς πάντας ἐν τῇ ἱερᾷ
κολυμβήτρῃ τῆς ἐθνικῆς ιδέας καὶ παρασκευάζων
διὰ τῆς ἐν τοῖς σχολείοις ἐργασίας τοὺς φανατικούς
Ἕλληνας καὶ στρατιώτας τοῦ μέλλοντος.

Δεῖξασθε, κ. Ὑπουργέ, τὴν ἐκφρασὴν τῆς βαθύτα-
της ἡμῶν ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως, ὅτι ἡ διατι-
λούμεν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς κομποπόλεως Ἀκανθοῦς

Κυρίακος Χατζημυχάλης, Ὁθων Τριανταφυλλίδης,
Χ' Μηνᾶς Ἀντωνιάδης, Γελ. Κραυθῆς,
Βασίλειος Π. Οἰκονόμου, Φάιος Σάββα
Χ' Γεώργιος Κώστα.

Βεβαίω τὸ γνήσιον τῶν ἀνωθι ὑπογραφῶν.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀποτελεῖ ψήφισμα εὐγνωμοσύ-
νης πρὸς τὸν ἐθνικὸν ποιητὴν καὶ ὕμνον πρὸς τὸν
πατριωτισμὸν τῶν Κυπρίων, τιμὴν δὲ εἰς τὸ αἶσθημα
τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης. οὐ ἀνεῖ οἱ Ἕλλητισμοὶ ἀ-
δύνατον νὰ κατισχύσῃ τῶν πολλαπλῶν πολεμίων του.

Ἀκούομεν, ὅτι ὁ ἐθνικὸς ραψωδὸς τρέχει ἀνὰ τὰ
δρῶν καὶ τὰς πεδιάδας τῆς Κύπρου καὶ ὀπισθεν διώ-
κουσιν αὐτὸν μυριάδες ἰνδρώπων ζητούντες νὰ ἀκού-
σωσι τῶν ἐνθουσιωδῶν λόγων του, νὰ ἐμποτισθῶσι
τὰ νῆματα τοῦ εὐγενεστάτου πρὸς τὴν πατρίδα ἑ-
ρωτος. Ἀλλ' ὅλον τούτων τῶν ἀκουσμάτων σφο-
δρότατον εἰς συγκίνησιν εἶναι ὡραῖον ἄρθρον τῆς
Κυπριακῆς Ἐπιθεωρήσεως, ὅπερ παραθέτομεν ὧδε
εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ Πανελληνίου, διότι ἀριστα
χαρακτηρίζει καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν Κυπρίων καὶ
τὴν μαγικὴν δύναμιν τοῦ Μανουσῆα, τοῦ ὑψηλό-
φρονος καὶ ἀγίου ἱεραποστόλου τῆς πρὸς τὴν ἑλλη-
νικὴν πατρίδα ἀγάπης.

Ἰδοὺ τί λέγει ἡ Κυπριακὴ Ἐπιθεωρήσις ἀναγρά-
φουσα τὰς εἰσφορὰς ταύτασιν κυπριακῶν κομποπόλων:

Δὲν ἔρπον μόνον δάκρυα πατριωτικά, ἅτινα προῦ-
κάλει ὁ ἐνθουσιωδὴς κοιδός, οὐδ' ἐξεδηλοῦτο μό-
νον ἐπικτητος, φιλοπατρία τῶν νέων καὶ νεανίδων,
διδασκόντων ἐν τῷ σχολείῳ, ἀλλὰ γράται παρῆλθε-
καὶ παντελῶς ἀρχιμυκτιστοὶ μετὰ δακρύων ἐνθου-
σιασμοῦ προσήρχοντο εἰς τὸν ἐθνικὸν δίσκον καὶ ἐρι-
πτον ἐκεῖ, εἰς τὸν ἀποταμιεύσει, καὶ αἱ μὴ ἔ-
χουσαι προσέφερον ὑφάσματα καὶ κεντήματα παλαιὰ
γὰ τὴν μάνα μας τὴν Ἑλλάδα ἀναφω-
νύσαι, γυναῖκες δὲ καὶ παρθένοι ἡμιλλῶντο πρὸς
ἀνδρας καὶ τοὺς νέους περὶ τὴν γενναϊότητα τῶν
πατριωτικῶν ἐράνων. Ἐνθουσιωδῶς παρθένας ἐν
Ἀκανθοῦ περιήγαγε τὸν δίσκον ἐν τῷ ναφ' καὶ
συνέλεξε περὶ τὰς πέντε λίρας, πλὴν τῶν γενομέ-
νων πρότερον ἐράνων, ἄλλη δὲ τις ἐκλείσθη ἐν τῷ
οἴκῳ καὶ ἐντὸς ἐξ ὧρων ὕφανε μεταξούφῃ σημάειαν, ἣν
προσέφερεν εἰς τὸν κ. Μανουσῆαν ὡς πολυτίμον ἐν-
θύμιον τῆς κυπριακῆς φιλοπατρίας· ψέλλια, καρφίδες,
ἐνώτια, περιδέραια, πορπὰς ἀργυρὰς ἢ χρυσὰς πέν-
δρι, εἶχον προσφιλεῖς κειμήλιον παρὰ γονέων, συζύ-
γων, μνηστῆρος, ἀδελφοῦ ἐλλείπει χρημάτων κατέ-
θετον εἰς τὸν ἐθνικὸν δίσκον. Γυνὴ τις ἐν Ἀγ. Ἀμ-
βροσίῳ οὐδὲν ἄλλο ἔχουσα ἔφερε τὴν μεταξούφῃ
νυμφικὴν ἐσθῆτά της καὶ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα
καὶ τὰς ἀνευφημίας τῶν παρισταμένων ἐπέθηκεν
αὐτὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ἐθνικοῦ δίσκου.

Συγκινητικὰ καὶ ἐνθουσιαστικὰ σκηνὰ ἐγένοντο
ἐν Δαυλῷ, ὅπου καὶ αὐτὸ τὸ κοινὸν πένθος μετε-
τρέπη εἰς πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν. Ἐθόρμη ἡ κοι-
νότης τὸν σύγχρονον θάνατον δύο ἀδελφῶν, παρα-
σθεντῶν ὑπὸ χειμάρρου, ὡς ἐγράψαμεν ἐν τῷ
προηγούμενῳ φύλλῳ, ὅτε ἀφίκετο ὁ κ. Μανουσῆας
καὶ μετὰ σπανίας ἐτοιμότητος προτείπει τὴν τέλει
μνημοσύνην ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς θεομηνίας. Ἡ
κοινότης ἅπασα συρρεῖ εἰς τὸν ναόν, προηγούμενων
ἐν βαθεῖ πένθει τῶν γονέων καὶ τῶν συγγενῶν τῶν
δύο δυσσώτων ἀδελφῶν, καὶ οἱ ποιητῆς τῆς
πενθίμου τελετῆς ψάλλον τὰ ἐπιμνημόσυνα τῆς
Ἑκκλησίας ἐλεῖται καὶ οἱ παριστάμενοι πάντες ἀνα-
λύονται εἰς λυγμούς καὶ εἰς δάκρυα. Κατὰ τὸ πέ-
ρας τοῦ μνημοσύνου οἰστέται ἡ ιδέα τῶν πατριω-
τικῶν ἐράνων, ἀσπασίως ἐπιδοκιμασθεῖσα καὶ ἐπὶ
τῆς πενθίμου τραπέζης παρὰ τὰ κλύβια ἐκτίθεται
ὁ ἐθνικὸς δίσκος καὶ τὸ βελόν τῶν πατριωτικῶν
ἐράνων. Πρῶτοι προσέρχονται οἱ βαρυσκοινοῦτες
γονεῖς, οἵτινες παρηγοροῦνται πρὸς τῆς περυγιάσεως
ἐκεῖ ἰδέας τῆς Πατρίδος, ἀπομαρτυροῦν τὰ δάκρυα
καὶ ἐγγράφουσιν ἐν τῷ πατριωτικῷ βιβλίῳ πρώτους
τοὺς ἀπολεσθέντας, υἱοὺς αὐτῶν καὶ μετ' αὐτοῦ
αἱ ἐγγράφαί φέρονται ἀθροα καὶ ὁ δίσκος τῆς πα-
τρίδος πληροῦται ἀργύρου κα

οι Έλληνες άριστα θα πράξωμεν ούχι αναμένοντες τους άλλους να μεταβάλωσι την πολιτείαν αυτών, αλλά μεταβάλοντες ήμεις αυτούς. διότι το άμετάβλητον των πολιτικών ήμουν ήθωσ είναι ή πηγή των συμφορών.

— Δέν υπάρχει βάθος, εις δ να είναι αδύνατον να καταπέση ή συνείδησις της άξιοπρεπείας των ανθρώπων. Την σκέψιν ταύτην διηγόρευσε ήμιν μακροσκελής άρθρον δημοσιευθέν εν τω αθηναϊκώ «Νέφ» Αστειν συνηγορούν να παύσωμεν την προς τους Τούρκους ήμετέραν έχθραν. «Ο ζήσας εν Τουρκία εκδόκως αποκαλύπτει εν ταίς γραμαίς των άρθρων τούτων έφένδην τινα μεγαλοπρεπής το έξωτερικόν, κομψώς φορούντα το φέσι και την άνεν περιλαμίνον τουρκικήν ρεδιγκόταν, τετιμημένον δέ δια του βαβυθού σανιέ ή άλλης τάξεως, ούς οι Τούρκοι συνήθως άπομένονσιν εις τοις βαθύτερον πρό αυτών προκλίνοντας. «Ο μεγαλοπρεπής ούτος κύριος συμβουλεύει ήμιν να άπαρηθώμεν την κλασικήν μεγάλην ιδέαν να παρέχωμεν εις τους Τούρκους την φίλαν ήμυν και όταν δέν την θέλωσι, να άπαρηθώμεν τα πάντα και να άρκεσθώμεν πληρούτεν τα ήμέτερα θύλακα χρημάτων. Ίδού το όνειρον των όνειρων και ή μεγάλη ιδέα του Εφέντη, του έξυμνούμενου την τουρκικήν αγαθότητα και ευγένειαν και άθωοσύνης την τουρκικήν διοίκησιν δια πάσαν μουσαλλοδοξίαν και άγριότητα. Τι νύ εις τω βαθεί τούτω πολιτικώ άν τα παράνομα, άπερ φορεί, άντικαταπρίξουσιν εις τα λαμπρά χρώματά των τα αίματα των άδελφών του; Στοιχηματίζω, δι ο γράφας το άρθρον εκείνο είναι δ κ η γ ο ρ ο ς.

— Και επειδή περί δικηγόρων πρόκειται, της τάξεως ήλκον δι εκείνης, δι ήν είναι άμφισπρήσιμα και φιλοπατρία και ιστορία και ήθικη και δίκαιοι και άρετή και αλήθεια, άντιγράφωμεν τας πρώτας λέξεις του τελευταίου έγγραφου του κ. Βενιζέλου προς τους προξένους των τσεσάκων Ανάμικον, δι ο κηρύσσεται ή λήξις του έθνικωτάτου κινήματος του Θεορίου.

«Κύριε Γεν. Πρόξενε, Γεγονότα διαδεχόμενα άλλαλα από τινος χρόνου πείθουσιν την επανάστασιν. δι εύροκεται ενόπιον άποφάσεως των Δυνάμεων καταδύλου, ει και μη έπισήμως άνακρινωθείσης, όπως καταστείλωσιν αυτήν και δια της ενόπλου βίας.

Η επανάστασις ως πολλάκις διεκήρυξαν, οδδέποτε έσέφηθη δι ή δύνατο να επιβληθί εις τας Δυνάμεις δι' έλικής δύναμεις. Ανέκαθεν αυτή έκρινεν δι τίποτε άλλο δέν θα ήτο φοβερώτερον από ένοπλιον σύγκρουσιν των επαναστατών προς τα διεθνή στρατεύματα.

Επομένως ή επανάστασις είνε υποχρεωμένη να άναγγώρξωσι δι' τας παρούσας περιστάσεις ή πραγματοποιήσις του προγράμματος της κατέστη αδύνατος. Χωρίς δέ να άπομακρυθί του προγράμματος της τούτου και άρκευμένη δια τούτο να διατυπώση αίτησιν τινά σχετικήν προς τας υποσχόμενας διοικητικάς και οικονομικάς μεταρρυθμίσεις, είνε διατεθειμένη να καταθέσι τα όπλα...»

Αλλ άρ' ού έγνώριζεν ο κ. Βενιζέλος, δι δι' έλικής δύναμεις δέν ήδύνατο να επιβληθί εις τας Δυνάμεις, προς τί ή ένοπλος συνάθροισις εν Θεορίω; Κατά τινος έστρέφοντο τ. όπλα; Δέν υπολείπονται ως έλθοι ή ή Κρήτη και ή Ελλάς, άν άμφοτέρων άντιπροσώπος ήτο ο πρόκιμν Γεώργιος. Καί κατά τούτων έτελεσφόρησαν θανατώσεις τα όπλα του Βενιζέλου, ως άποδεικνύουσιν αι έπαναλαμβανόμεναι φήμαι, δι ο πρόκιμν Γεώργιος άν τω όντι έφαρμόσθη ο διοικητικός της Εδρώτης έλεγχος, θα παρητηθί όριστικώς ως «Αρμολής. «Είναι υποχρεωμένη» προσθέτει το λαμπρόν έγγραφον «ή επανάστασις να άναγγώρξωσι, δι εν τας παρούσας περιστάσεις ή πραγματοποιήσις του προγράμματος της κατέστη αδύνατος». Δις ήδη όμολογεί ο κ. Βενιζέλος, δι τα δύο άλλαπάληλα προγράμματα του άπέτυχον του σκοπού, ως πρόωρα εξαμειώματα νοσοσύνης εξ άρχομανίας φαντασίας. Αλλ' οι πολιτικοί, οίνες ούτω άποτυγχάνουσιν, σωρεύουσι δέ δια των άποτυχιών των συμφοράς εις την πατρίδα των ή κλείονται εν φρενοκομείω, άν μη βία του νόμου περιωρισθώσιν εις την ειρήνην, ή ερίπονται εις την θάλασσαν. «Ο Βουλαντζή κατά τούτο διήρξε μέγας πατριώτης. Το ύπόλοιπον του παραδόξου τούτου έγγραφου γέμει άνοστολόγν δημοκοπίας προς τα άντρώπια και άβια συμπαθείας θύματα του, προς τους γενναίους χωροφύλακας, δι το άπατηλόν κίνημα του Θεορίου παρέτρεψε της όδοι του καθήκοντος.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τυπικώτερον και ψυχρότερον ή άλλοτε ποτε έχρησθη την παρελθούσαν Δευτέρα της προκειμένης βουλευτικής συνόδου ή έναρξις. Ελάχιστοι βουλευται παρέστησαν κατ' αυτήν, την αίθουσαν δέ, εν ή άκούονται αι άνοσιώτεροι φλυαρίαι, ύπερηπλήρωσε το διεφθάραιον και περιέργον γυναικων φύλλον το προστρέχον ύπου έπίδειξις και έξωτερική λαμπρότης, ως αι χρυσάλλιδες εις του φωτός την λάμψιν.

Οδοιστικώτερόν τι δέν άνεμένομεν εν ή πρώτῃ ταύτη τυπική ήμέρα. Από πολλού κατηργήσαμεν και την πανήγυριν ταύτην, κατεπέσαμεν δέ εν ή πολιτική μέτρῃ τοσούτου, ώστε να μη αισθανώμεθα μηδ' αυτήν την άνάγκην της δια λόγονταρηγορίας. Είνα αναπόφευκτον και τούτο φαινόμενον της

των πάντων άποτρέψεως, διότι και οι μεγάλοι λόγοι άπαιτούν ενόρεα στερένα, και ψυχρήν εύρωσιν, ολα άτυχώς δέν φαίνονται έχοντες οι την παρακαλλήσιν ταύτην κυβερόντες χώραν

Καίτοι δέν θέλωμεν να άναμνησθώμεθα εις την έσωτερικήν πολιτικήν κατάστασιν, διότι εις τον κίνδυνον της πλάνης ύπόκειται συνήθως ή κρίσις περί των συγχρόνων πολιτικών προγράμτων και προσώπων, αλλά το καθήκον του χρονογράφου έπιβάλλει ήμιν να είπωμεν ποια τα ένδεχόμενα να γίνωσιν εν ή διοικήσει της χώρας. Το πολύ της αθηναϊκής δημοσιογραφίας άσχολεται άφιλοσόφητον και εν τούτω άποδεικνύμενον εις την άπαρίθμωσιν των ψήφων, ής κέκρηται έκαστον κόμμα και εις μυρία έκτρέπεται συμπεράσματα άναίρουντα την ύστεραίαν δι έξεδαιώθη την προτερίαν. Ημείς δέν εξετάζομεν πόσους έχει ή υπό τον κ. Ράλλην κυβερόντες φίλους και πόσο άκολουθοῦσι τον κ. Θεοτόκην. Καί διπλάσιους άν διέθετεν άπαδούς ο κ. Ράλλης, ή κυβερόντις θα έστιν, διότι ύπόκαψεν αυτήν έαυτήν, διότι οδ μόνον δέν άνέστειλε το ρεύμα της διοικητικής άκολασίας και άκοσμίας, αλλά και προσέθηκεν εις την άκάθαρτον και πλήρη ήλως πλήμμυραν ταύτην νέαν ρυπαρίαν, τρίς χειρότεραν καί αυτής της επανιδίτου όχλοκρατίας, ήτις πεντάκις από 25 έτών ένεμήθη τα δημόσια πράγματα της Ελλάδος. Διότι είδομεν κατά τας ήμέρας ταύτας δημοκρατομενέην την δικαιοσύνην της χώρας, τιμωμένους τους άναξίους και τους εδύναστον έχοντας την σπονδυλικήν στήλην εις πάσαν ταπεινώσιν και έξουδύνοντες την οικονομικήν διοίκησιν παραλύουσιν, την σύγχυτον δέ και το άλλοπρόσαλλον διέποντα τα πάντα, τιν άμάθειαν και την άσυνειδησίαν εν άδελφικώ χορῳ των πάντων κρατούσας.

Τα τούτο θα πέση θά τον ή βράδιον ή κυβερόντις Ράλλη και τούτο έμπνέει τιν έλπίδα, δι ή φυσική αυτή αντίδρασις κατά μωρών κυβερόνσεων προέρχεται εκ του βοδού εκείνου, άλλδ πανισχύρου έθνικής συνειδήσεως και πολιτικής άνατροφής του τόπου ήτις άποτροπιάζεται την διοικητικήν άθλιότητα και ήτις έκφέρει άμυλικτον την τελικήν και κυρίαν ψήφον της.

Τις θα διαδεχθί τον κ. Ράλλην είνε άδηλον. Αλλ' επί την διαδοχήν τούτου και επί την κυβερόντις του διαδόχου αυτού την μεγίστην τροπήν κέκληται και πάλιν να άσώρη, ή διλήρησις υπό τον κ. Ζαίμην όμάς, οι γνωρίζοντες δέ την χρησιμότητα του πολιτικού τούτου άνδρός, την παρηγορίαν της γνώμης, την άποστροφήν προς το σύνηθες όπλον της πολιτικής δημοκοπίας το ψεύδος, είνε πεπεισμένοι, δι ή ροπή αυτή θα άσκηθί μόνον προς το συμφέρον του τόπου και μόνον ένεκα αυτού

ΕΝΕΚΑ δυσχερεών άναφρεσιών περί την διοίκησιν και την λειτουργίαν της προς έτους περιόπου ιδρυθείσης εκ κοινών κεφαλαίων γεωμνητικής και ελληνικής Τραπεζής της Ανατολής ή σύμπραξις της Έθνικής Τραπεζής της Ελλάδος και της Έθνικής Γερμανικής Τραπεζής διελέθη. Ούτω ή Τραπεζή της Ανατολής άπέμεινε οχδόν μόνον ελληνικών πιστωτικών ίδρυμα διατηρούν αν όνομασιν εν Αθήναις διοίκησιν του κυρίου καταστήματος και των εν Θεσσαλονίκη, Σμύρνη και Καίρῳ υποκαταστημάτων, εν ή ή γεμ. Τραπεζα άναλαμβάνει το εν Κηπόλει υποκατάστημα, και το εν Αμφούργῳ. Φαίνεται, δι ήπηρεζε πρόωρος ή έλπις, δι συγχρῶνται και Σαμαρείταις Ίουδαίαι.

ΣΕΜΝΟΝ και κατανωκώτατον έτελέσθη την παρελθούσαν Κυριακήν μνημόσυνον εν ή μητροπόλει Αθηνών ύπερ του γενναίου προμαχού της Μοκεδονίας Μ. Αλμπεροπούλου και των μετ' αυ του πεόντων. Ο νεαρός ήρωας εκ Μεσοηνίας καταγόμενος έσημείωσε δια του τιμίου αυτού αίματος την άλληλεγγύην την ύφισταμένην μεταξύ όλων των τμημάτων της ελληνικής χώρας και έφευρώσε την άπόστασιν την χωρίζουσιν τα όρη του Μοριχόδου προς τα όρη α μσορηνακά πεδιά.

— Παραλαμβάνομεν εν του «Ν. Αστειως» την και υπό των άλλων ήμερησιών φύλλον άναγραφείσαν ταύτην είδησιν:

«Ο μέγας έθνικός ήρωής κ. Γρ. Μαρασλής και ο εν Λονδίνῳ φιλογενής κ. Μα. Κοργιαλένιος, συναντηθέντες έφέντος την άνοιξιν εις Παρισίους έσέφθησαν από κοινού να προδώσιν εις μεγάλην δωρεάν προς την πόλιν των Αθηνών.

Προς τούτο άπεφάσαν να καταβάλουν έκαστός από 1 εκατομμύριον χρ. φράγκων. Τα δύο ταύτα εκατομμύρια προσφέρουσιν εις τον Διάδοχον, όπως υπό την εποπτείαν του διασκευασθί εις πάρεχον δ μεταξύ της λεωφόρου Συγγρού και Φαλήρου χώρος, δεινδροφυτευμένους κατά το ύπόδειγμα του πάρκου Κασίνε της Φλωρεντίας.

Οι δύο δωρηται ως μόνον όρον της δωρεάς των, την όποιαν είνε διατεθειμένοι και να συμπληρώσουν προσδύλουν τιν άπαλλοτριώσιν όλων των γηπέδων, επί των οποίων θα γείνη το πάρκον, υπό της Κυβερόνσεως, δια δαπάνης του Κράτους.

Περί πάντων όμων τούτων ούδεν έπισήμως έγνωσθη άκόμην.

Ο Βασιλεύς προτου άναχωρήσει εις Λονδίνον, προσκαλέσας τον κ. Κοργιαλένιον εις τα Ανάκτορα των Βουκιναμ, ένεχείρησεν εις αυτόν τον Σταυρόν των Ταξισρχών.»

Την είδησιν ταύτην άναγράφομεν μετ' έπιφυλά-

ξως τοσούτον μάλλον, όσον ο μὲν μέγας έθνικός ήρωής κ. Γρ. Μαρασλής τον νουν αυτου άποκλειστικώς στρέφει προς την πνευματικήν μόρφωσιν του άπ. νταχού Γένους άριστα διδών, δι μόξως τον ιστορικόν του όρόμον, ο δέ κ. Κοργιαλένιος, νυν μάστιχα μετά τους ώραίους έθνικούς λόγους του βασιλέως, ούς εν Λονδίνῳ είπε, προσθυμότερος θα ήρχετο δια του μεγάλου αυτου πλούτου επόικουρος εις τα έθνικά ταμεία του στόλου και της Αμύνης, ή εις κατασκευήν άλλων και παραδείσων

Ο ΕΝ Φιλιππουπόλει γενικός πρόξενος κ. Αλέξ. Βαρατάσης μετεβί εις Τύνιδα. άντι του κ. Γουλ. Φουντάνα μετατεθέντος εις Οδησσόν, άντι του κ. Πετ. Σκόση προξένου α' τάξεως προαί έντος εις γενικόν πρόξενον εν Φιλιππουπόλει. Ο κ. Ιωάν. Ζουλούμης πρόξενος β' τάξεως εν Αργυροκάστρῳ μετεβί εις Πρέβεζαν, άντι του κ. Σπ. Δάσιχα προξένου α' τάξεως μετατεθέντος εις Βάργαν. άντι του προξένου β' τάξεως κ. Μιχ. Σεληνιάδου μετατεθέντος εις Αργυροκάστρον. Οι κ. κ. Π. Ψόχας υποπρόξενος εν Πόργῳ και Α. Ζαννέτος υποπρόξενος εν Ραιδεσιῳ μετεβίθησαν έναλλάξ.

ΚΑΤ' είδησις εκ Σόφιας από της παρελθούσης Δευτέρας ήρχσαν αι διαπραγματεύσεις προς συνολόγησιν έμπορικῆς συνθήκης μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας. Εκ μέρους της Βουλγαρικῆς Κυβερόνσεως ώρισθησαν πληρεξούσιοι ο δόκτωρ Α. Στάντσεφ οπλωματικός πρόκτωρ εν Πετρούπολει, ο κ. Ράτοσ Κόσεφ διευθυντής του έμπορικου τμήματος του ύπουργείου του Εμπορίου και της Γεωργίας ο κ. Μ. Χρονόκωφ άρχικεκτημῆτης και πραγματογνώμων παρὰ του ύπουργείῳ των Οικονομικών. Η έλλ. Κυβερόντις εκπροσωπείται υπό του εν Σόφια διπλωματικού πράκτορος της Ελλάδος κ. Εγγενίου Ζαλοκώστα.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ ήμογενής εκ του έξωτερικού άπέστειλεν εις το ταμείον του Έθνικου Σιτουλον 60 χιλ. δραχμάς. το ύπόλοιπον της εξ 100 χιλ. δραχμῶς την όποιαν είχαν ύποσχεθί προ έτων ύπερ του ταμείου του Σιτουλον.

Ο δωρητής είχε δηλώσει δι θα κατέβαλλεν άνά 10 χιλ. δραχμῶν, είχε καταβάλει δέ μέχρι τούδε 40 χιλ. δραχμάς.

ΤΟ ύπουργείον των Στρατιωτικών άπεφάσισε την προμήθειαν ήμύνων δια τας άνάγκας του στρατου, καθόσον οι ύπάρχοντες ήδη είναι άνεπαρκείς.

Ο άριθμός των ήμύνων θ' άνέρχεται εις 700 — 800, άνεγρήφη δέ και ή σχετική πίστωσις εις τον προϋπολογισμόν του ύπουργείου των Στρατιωτικών.

Εγκρινομένης της πιστώσεως θα καταρτισθί άπαιρηθί εξ ειδικών, ήτις θα προεβί εις την έκλογήν των ήμύνων.

ΕΝΤΟΣ της έβδομάδος καταρτίζεται ή εξ ειδικών άξιοματικών επιτροπή ήτις θα σταλή όπως έπιβλέψη την κατασκευήν των όπλων Μάνληρης.

Η επιτροπή, ήτις έντις της μηνός θ' άναχωρήσῃ, θα είναι υπό την προεδρείαν του ταγματάρχου κ. Βαρόγλη.

Ο κ. Αλ. Ζαίμης προέβη εις τας έπομένας βαρυσήμαντους άληθώς δηλώσεις περί των έξωτερικών σχέσεων της Ελλάδος και της διπλωματικής αυτής πορείας. Καί περί μὲν της έγκυκλιου διακοινώσεως της Εδρώτης προς την Σεργίαν, Βουλγαρίαν και Ελλάδα είπεν ένώπιον βουλευτων φίλων ταύτα:

«Αποδίδω μεγίστην σημασίαν εις την διακοίνωσιν ταύτην, ήτις ως λέγεται, άπηυθύνθη ήδη και προς την Ελλάδα. Δέν γνωρίζω το περιεχόμενον αυτής, άλλ' εξ αυτού του γεγονότος, δι τούτην διακοίνωσιν άπηυθύνθη ήδη και προς ήμους, ύποδηλοῦται δι ή θέσις της Ελλάδος μετεβλήθη εν ή διεθνεί διπλωματίῃ και εν τας σκέψεις και άποφάσεσιν των Δυνάμεων, και ή Ελλάδα ήδη έτέθη εν τω αυτω έδωλίῳ του κατηγορουμένου, εις δ μέχρι προ τινος χρόνου εκάθητο μόνον ή Βουλγαρία άπέναντι των Δυνάμεων. ένῳ τότε ή Ελλάδα διείχε θέσιν κατηγορού. Τούτο υπό διεθνῆ έπονιν είνε μέγα, δι ο και άποδίδω μεγάλην σημασίαν εις την διακοίνωσιν αυτήν, ής το πνεύμα εύχομαι να κατανοηθί καλῶς υπό την όψιν ταύτην παρ ήμυν, διότι μετατοπίζεται οδωτικῶς την θέσιν της Ελλάδος εν ή διεθνεί πολιτική.

Περί δέ της εν γένει έξωτερικῆς πολιτικῆς της Ελλάδος είπεν:

«Το ελληνικόν Έθνος διφεχεται την κρίσιμον περίοδον του βίου του ήδη. Απαιτείται δέξια και βαρεία αντίληψις των έκάστοτε έναλλάσσόμενων βάσεων των έξωτερικών ζήτημάτων μετά πλήρους γνώσεως αυτών και της διεθνούς πολιτικῆς δεξιᾶς και ψυχραιμίας διαχείσεως τούτων, καθ' όσον πᾶν όφθαλμα βαρύνει άμείως ήδη επί της θέσεως ήμυν και επιδρά δλεθρίως επί της εκκτείας πορείας των έθνικών πραγμάτων μας. Πρό πάντως τονίζω, δι άπαιτείται ψυχραιμία και το θάρρος έποφελόν άποφάσεως και γνώμης, μη έπηρεαζόμενων παρ' οίονδήποτε άλλων γόδων.»

Ο διεθνής στόλος καταλπόν εν Μανλέρῃ των άποτελούντων αυτον πλοίων άπέπλεον εις Αθήμον, ής και κατέλαβε το ταχυδρομείον, της γραφείον και τελωνείον. Εκ τούτου ή άπόφασις της Εδρώτης φαίνεται άμετάκλητος, όπως έπαύσῃ την εισαγωγήν του οικονομικού έλέγχου εν Μακεδονία. Ήδη άπειλείται, εάν ή Πόλη έπιμείνη άνομιμένη, ή κατάληψις της Τενέδου και μετ' αυτήν της Σμύρνης, τοῦθ' άπερ θα είναι δεινόν τροπῇ κατά της άξιοπρεπείας της Τουρκίας. Η έμμενος αυτής αντίστασις καθίσταται άνεξήγητος άλλως εκ του δι κρούται εισηγήσεις της Γερμανίας διωκοῦσης την διάσπασιν των πέντε Δυνάμεων παρέχουσιν εις τον Σουλτάνον την έλπίδα, δι θα έκφυγή τας συνεπείας της άρνήσεώς του. Έρχομεν μάλιστα ήδη διασπειρόμεναι φήμαι περί άποχωρήσεως της Ιταλίας. Αλλά φαίνεται, δι πᾶσι αι εκ τούτου έλπίδες της Τουρκίας πρέπει να θεωρηθώσι φρούδα. Η άξιοπρέπεια της Αγγλίας πᾶσι πάντων της έχούσης την πρωτοδοσίαν εν ή εισαγωγῇ του οικονομικού έλέγχου εξετέθη τοσούτον, ώστε πᾶν πέισμα της Τουρκίας να προκαλέσῃ μέζονα έπιμονήν της Αγγλίας της γνώσκαι δέ ο κόσμος σήμερον τί σημαίνει όρη και έπιμονή της αγγλικῆς διπλωματίας. Υπό τιν έπονιν ήμεις οι Έλληνες πρέπει να εγνώμεθα, όπως ο Κύριος πληθύνη την όρην του.

Κατά τηλεγράφῳ του αθηναϊκού περικορείου εκ Βιέννης αι έφημερίδες έλπίουσιν, δι ή έπίσκεψις του βασιλέως Γεωργίου θα έχη τας άρίστους των συνεπειών ως προς τας σχέσεις μεταξύ Ελλάδος και Ρωμανίας. Εις τους διπλωματικούς κύκλους πιστεύεται, δι ο κόσμος Γολοχοφσκης είνε ο καταλληλότατος πάντων, όπως έποκαταστήσῃ τας αγαθὰς μεταξύ Ελλάδος και Ρωμανίας σχέσεις.

Ο «Νέος Ελεύθερος Τύπος» δημοσιεύει συνέντευξιν. μετά Ρωμάνον πολιτευτου, όπως έβή λωσεν, δι ή Ρωμανία άπόρριπν έχει να ένεργήσῃ συντόνως εις το μακεδονικόν ζήτημα. Θα συμμίσχῃ και μετ' αυτής της Βουλγαρίας, επί σκοπῇ κοινῆς ενεργείας, εάν ή Ελλάς έπιμείνῃ να έξουλοθῇ καταρτίζουσα σύμματα, εισβάλλοντα εις την Μακεδονίαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι Καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντόκως καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις γράμκα και λίρας στερεάς άποδοτέας εις ώριαμένην προθεσίαν ή διαρκείας.

Αι εις χρυσόν καταθέσεις και οι τοκοι αυτών πληρώνονται, εις το αυτό νόμισμα εις ο έγέρετο ή καταθέσις, εις χρυσόν ή δι έπιταγῆς όψεως (chéque) επί του έξωτερικού κατ' έπιλογήν του όμολογού.

Το κεφάλαιον και οι τοκοι των όμολογών πληρώνονται εν τῷ Κεντρικῳ Καταστήματι και τῇ αίτησει του καταθέτον εν τῷ ύποκαταστήματι της Τραπεζῆς.

Τόκοι των καταθέσεων

1 1/2	τοῖς 0 0 κατ' έτος δια καταθέσεις 6 μηνῶν
2	» 0 0 » » » » 1 έτους
2 1/2	» 0 0 » » » » 2 έτών
3	» 0 0 » » » » 4 »
4	» 0 0 » » » » 5 »

Αι όμολογία των έντόκων καταθέσεων έκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτον όνομαστικά ή άνώνυμοι.

Εκ του Γραφείου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ Συναλλαγμα. Δάματα επί ενεχύρου χρυσών γραμῶν. Επτελέσεις πᾶσης έντολής εν τοῖς Χρηματιστηρίοις Αθηνών, Λονδίνου και Παρισίων και πᾶσης τραπεζικῆς εργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 0/0 εις πρώτην αναλήψισιν.
4 1/2 0/0 δια τρεῖς μήνας.
5 0/0 δι' έξ μήνας.
5 1/2 0/0 δι' έν έτος.
Καταθέσεις εις χρυσόν δέν γίνονται δεκταί.

Ο ίατρος κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Επιμελητής Δυσιαστρείου Παμπούκης ειδικός επί των νοσημάτων των νεφρών, του δέρματος και των συναφών αυτῶν παθήσεων δέχεται εν δώδ Αγίου Κωνσταντίνου 18.

9—12 π. μ. και 8—9 1/2 μ. μ.